

af 30. November 1918, og Ministeriet udstedte herefter den omhandlede Lovanordning af 20. Marts 1945 med Gyldighed for Tiden 1. April—30. September 1945.

For saa vidt angaar den nu foreslaaede Tilføjeelse til Lovanordningen bemærkes, at det ved § 7, Stk. 2, er bestemt, at en Arbejdsløshedskasses Bestyrelse kan træffe Beslutning om at yde Fortsættelseshjælp i indtil 70 Dage ud over det i Vedtægten fastsatte aarlige Dageantal.

Der kan herefter af Forsikringen ydes indtil 70 Dages Hjælp til dem, der ellers inden for Understøttelsesaaret 1. Oktober 1944—30. September 1945 vilde have opbrugt det aarlige Maksimum for Hjælp af Forsikringen. Der er derimod efter Bestemselens Formulering ikke Hjemmel til at yde den nævnte Hjælp til Personer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet, fordi de har opbrugt det i Kassens Vedtægt fastsatte Maksimum for den Hjælp, der vil kunne ydes inden for en Periode af 3, 4 eller 5 Aar, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5—6 foreskrevne Omfang.

Fra De samvirkende Fagforbund er der imidlertid nu fremsat Anmodning om, at der søges tilvejebragt Hjemmel til, at den omhandlede ekstraordinære Fortsættelseshjælp kan ydes ogsaa til de fornævnte 2 Grupper af Medlemmer. Der kan herved henvises til, at Arbejdsmulighederne for Medlemmer af en Række Kasser, som f. Eks. Tobaksarbejdernes, Sømændenes, Søfyrerbøernes, Søkokkenes, Sukkervare- og Chokoladearbejdernes, Musikernes og Textilarbejdernes Arbejdsløshedskasse samt Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse for saa vidt angaar Chauffører og Havnearbejdere, gennem flere Aar har været saa ringe, at mange dygtige og arbejdsvillige Medlemmer har mistet eller maa forudses snart at ville miste deres Ret til Understøttelse, fordi de har opbrugt det 3, 4 eller 5-aarige Maksimum for Understøttelse eller ikke opfylder de i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5—6, foreskrevne Arbejdsbetingelser. Saafremt der ikke gives de nævnte 2 Grupper af Personer Adgang til at oppebære den ekstraordinære Fortsættelseshjælp, vil de være henvist til at søge Hjælp fra Kommunen. Under Hensyn hertil er det foreslaaet at tilvejebringe Hjemmel for, at Kasserne kan beslutte at give Personer, der af de ovennævnte Grunde har mistet deres Ret til Understøttelse, Adgang til at oppebære den i § 7, Stk. 2, omhandlede udvidede Fortsættelseshjælp.

Kassernes samlede Udgifter ved den omhandlede Udvidelse af Adgangen til den

ekstraordinære Fortsættelseshjælp er skønsmæssigt anslaaet til ca. 3 700 000 Kr. Heraf udgør ca. 1 100 000 Kr. Tillæg til Dagpenge og Børnetillæg samt Huslejhjælp i Henhold til Lovanordningen af 20. Marts 1945, hvilket Beløb i Henhold til Lovanordningens § 6 refunderes Kasserne fuldt ud af Statskassen. Af den resterende Udgift ca. 2 600 000 Kr. bærer Kasserne selv den ene Halvdel, medens den anden Halvdel gennem Arbejdsløhedsfonden refunderes Kasserne af Statskassen, jfr. Lovanordningens § 7, Stk. 3. Statskassens samlede Udgifter ved Lovanordningen, der var anslaaet til ca. 53 Mill. Kr., antages saaledes ved den foreslaaede Udvidelse kun at ville blive forøget med ca. 2 400 000 Kr.

Ad Nr. 9. Lovanordning Nr. 465 af 25. Oktober 1943 om Tilføjeelse til Forsorgsloven angaaende Hjælp i Anledning af krigsmæssige Begivenheder.

I Sommeren 1943 havde Regeringen drøftet Spørgsmaalet om at yde en særlig Hjælp til Personer, der maatte blive trængende som Følge af Ødelæggelse eller Rømning af Beboelseslejligheder, Fabrikanlæg m. v. paa Grund af krigsmæssige Begivenheder, idet de almindelige Regler i Forsorgsloven ikke kunde slaa til over for disse Tilfælde af uforskyldt Trang. Der maatte skabes Hjemmel for at yde Understøttelser som Særhjælp uden Retsvirkning og til at foretage en noget mildere Trangbedømmelse end ved Behandlingen af almindelige Trangstilfælde, der normalt afhjælpes ved Ydelse af Kommnehjælp.

Der forelaa herom et Udkast til Lovforslag, dateret 28. August 1943, som paa Grund af Forholdene ikke blev forelagt Rigsdagen. Da det maatte anses for nødvendigt at skabe Hjemmel for at yde den i Lovforslaget omhandlede Hjælp, blev Forslaget med enkelte redaktionelle Ændringer gennemført ved Lovanordning.

Ad Nr. 15. Lovanordning Nr. 126 af 20. Marts 1945 vedrørende midlertidig ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, som ikke er berettiget til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

I Tilknytning til den under Nr. 8 nævnte Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 om midlertidig ekstraordinær Hjælp til Personer, der er omfattet af Arbejdsfordeling, samt til arbejdsløse, ansaa man det for nødvendigt at tilvejebringe Hjemmel for Ydelse af et særligt Supplement til Kommnehjælpen til Personer, som er blevet arbejdsløse som Følge af Nedgangen i Tilførlerne af Brændsel og Raavarer m. v., og